

מסורת הש"ס

(א) [פי' מסירין האבק מעליהן. ערוך,] (ב) [סוכה מד:], (ג) שם ע"ז נה, (ד) [סנהדר' קיג.], (ה) [ויקרא כה], (ו) [דף ד:], (ז) [ש"ל שנת, ח] רש"א,

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אף כל כו'
כל הני פרטי דפרט ילא
סקאש כו': (ב) ד"ה לא
ישקשש וכו' וה"ה לעדור
הס"ד ואח"כ מה"ד
מדברבנן כל הני מדברין
אכל מדאוריית' כו':
(ג) ד"ה סמומי פילי כו' נ"ב
ע"י פרש"י פ"ד דסוכה דף
מד ע"ב (ד) תוב' ד"ה אין
כו': וכן איתא הריב"ס
בפר"ח מד אמר:

גליון הש"ס

גמ' מנין לעידוד ולקישקוש
ולניבוי כ"ל לענ"ד:

מוסף רש"י

מולסקל. להשליך אבנים
 לחוץ (סוכה דף). אבריו
 אילני. כמו (יחזקאל כג)
 ובהם אלו הבהמות
 לנקוב העפר שעל השרשים
 והאיוץ שיהא כך ויתחמו
 והאילן משנים. כך
 שומעני. לישא אחריו
 להבדיל את האילן
 והשפיעו (סוכה פס').
 וחומי פילי. ששקצו
 מנולים ורצין לנקוטם אלא
 ייבש האילן, ואוקמי אילני
 הוא אלא ממות ואינו עושה
 להשפיעו אלא לקטום שרי.
 פילי. בקטן (פס').

רבינו חננאל

תולדות ולא (אמר) שמועין
הוא מוכרח שדך לא
תורע וכו' לא תתורע.
מכרי (זוריעה) [וזמיר]
בכלל (זמיר) [וזמיר]
ואת, זכין שומרו ורועת
זמנה, ובצורה בכלל
צמירה, ולא הלכת כן
רומנס, למצור דאמי
תולדות מייחבי שבשית,
אחלולות אחרנייתא לא
מייחבי, איני, והנני
שדך לא תתורע וכו'
לא וגו', אן לי שתיח
שבשית, אלא ורוע
וזמור כלבד, מניש
לעודד למכסח, איני
שדך לא, פי הור
ליה למכסח לא תתורע,
ואנא ידענא ורועת, ורועת
אלא כשרה, דרוב דכח
חמנא למה, ליה לרבות
כל מלאכות ששבשה.
מנין שאין ממליך וכו'
מפקין און מלאכות
ואין משענין, ליה כמרס
לרבות כל מלאכות.
שכרם שסמורו, חמני
מיהא דמנש אסור
שבשית ופוקקין לא
אסמור מרזבין, וקרא
אסמכא כר, יכול ולא
ישקשק תחת חומיני, ולא
יעד תורע הניס, ולא
ימלא קעיס מים, ולא
ימלא וינעוץ וינעוץ וכו'

מורה **בכלל** **זיעה** שדרכו של זומר לנמחו פירי מורע. **צירה** **עננים** **קצירה** **בתואה** **וקצירה** אז מלאכה היא צפ' כלל גדול שבת דף ע"ב. **צירה** **בכלל** **קצירה** **דשנים** **חומטין**: **וימור**. **מחמך** **גנפים** **שבי** **של** **גפן**: **עידור**.

תולדות לא אסר ר' **השביעית** שבת שבת תזרע וגו' מכדי זמירד בכלל קצירה למאי ה' * למימרא דאחני תולד לא מייחייב ולא והתניא לא תזמור אין לי א' לניכוש ולעידור ולכיס לא = לא כל מלאכה ש שבכרמך מגין שאין ואין מפסגין באילן ת' לא כל מלאכה שב שבכרמך מגין שאין ואין ⁶ מאבקין ואין מז לא כרמך לא ד כל

וְכָל מַלְאכָה שֶׁבְּכִרְמֵי
תַּחַת הַיּוֹתֵם י' וְלֹא יַעֲדֹר
נִקְעִים מִים י' וְלֹא יַעֲשֶׂה
שׂוֹךְ לֹא תִזְרַע זֵרִיעַ
יִצְתָּה לְהַקִּישׁ אֵלֶיהָ
מִיּוֹחֶדֶת עֲבוּדָה שֶׁבַע־
שָׁהִיא עֲבוּדָה שֶׁבַע־שָׁה
וְקָרָא אֶסְמָכָתָא בְּעֵלְמָא
מִי שְׂרִי וְהָא כְּתִיב
וְנִשְׁמַשְׁתָּה תִּשְׁמַמְנָה
מִלִּסְקָל אָמַר רַב עוֹנֵי
קִשְׁקוּשֵׁי הוּוּ חַד אֲבָבִי
פִּילִי אֲבָבִי אֵילִן אֲבָבִי
אִיתְמַר הַחֹרֶשׁ בִּשְׁבִּיעִי
חַד אָמַר לֹקֵה וְחַד אֲבָבִי
בְּדַר' אֲבִין אָמַר רַבִּי אֲבָבִי
רַבִּי אֲבִין אָמַר ר' אֲבָבִי
כָּל־כַּעֲשֶׂה וּפְרַט בְּלֹא
בְּכָל־וּפְרַט וְכָל־מֵאָה
דְּרַבִּי אֲבִין אָמַר רַבִּי אֲבָבִי
לֹקֵה אֵית לִיה דְּר' אֲבָבִי
לִיה דְּרַבִּי אֲבִין אָמַר
לֹקֵה שְׂפִיר וּמֵאָה דְּאֲמִיר
מְכַדִּי זְמִירָה בְּכָל־
קְצִירָה לְמֵאָה הִלְכְּתָא
אֲתוּלְדָה אַחֲרִינָא לֹא
אֵין לִי אֵלָא זִירֹעַ וְזִימֹר
לֹא לֹא כֹל מַלְאכָה שֶׁ
וְאֵין מְזוֹרְדִין וְאֵין מְפָסֵס
לֹא כֹל מַלְאכָה שֶׁבְּכִרְמֵי
בְּאֵילָן ת"ל שְׂוֹךְ לֹא כֹס
לֹא יִכּוֹל לֹא יַקְשֶׁשׁ וְ
מִים וְלֹא יַעֲשֶׂה עֲוִיּוֹנִי
הִיתָה וְלִמָּה יִצְתָּה לִּיה
וְשִׁבְכֵרָם אֶף כֹּל שֶׁהִיא

מזווע, וזריעה וחמירה בכלל שבת שבתן יהיה לארץ היו, ולמה יצאת להקיש אליה, לומר שדעות וכרמים, אף כל עבודת שדות וכרמים, למעוטי קישקוש ועידור ובקינע ועישות שדות (וחרעים) [וכרמים]. והלכך שרי קשקוש בשביעית. פי' ה' תרי קישקושי הוו

משקין בית השלחין פרק ראשון מועד קטן

דק ראשון מועד קטן ג.

הפרט ממשמעותיה ואינו כלל ופרט
וכלל דדיינין ליה בכלל ופרט ולא
היכרל לי דמנלן דרבי אילעא ס"ל
הכי אימא דהפרט שהוא כלל תעשה
בטל אבל הכלל עומד במקומו לפי
דבריו ועוד לפי לשון זה קשה לי
אמאי אמר דכולי עלמא לית להו דר'
אזין והא הוה מלי לתרזי דכולי
עלמא אית להו דכלל מקום סוגיית
הש"ס היא דכיון דמלי למימר דכולי
עלמא אית להו סברה האמורה לא
מתרזין לית להו ולימא הכי דכולי
עלמא אית להו דרבי אבין מאן דלמר
אינו לוקה פהיר ומאן דלמר לוקה
סבירא ליה כי פיר בריתא דמפקא
ליה לתולדות מקרא וקסבר לאו

ואמכא שבושך לא
לא יבול לא יקשקש
חת הגפנים ו' ולא ימלא
עוגיות לגפנים ת"ל
בכלל היתה ולמה
ומר לך מה זריעה
יה ושכרם אף כל
ושכרם מדרבנן
וקשקוש בשביעית
השביעית תשמטנה
מלקשקש ונמשתה
לא בר חמא תרי
י אילני אחד סתומי
ר סתומי פילי שרי
ת ר' יוחנן ור' אלעזר
ר א' אינו לוקה לימא
לעא קמיפלגי דאמר
עא כל מקום שנאמר
תעשה אין דנין אותו
יאמר לוקה לית ליה
עא ומאן דאמר אינו
לא דכולי עלמא לית
אילעא מאן דאמר
אינו לוקה אמר לך
ועה ובאירה בכלל

תבינו ורחמנא למימר דאהני תולדות הוא דמחייב
 מחייב ולא והתניא שדך לא תזרע וכרמך לא תזמור
 * מני לעידור ולקישקוש ולכיסוח ת"ל שדך לא כרמך
 שדך ולא כל מלאכה שבכרמך ומניין שאין מקרסמין
 באילן ת"ל שדך לא כרמך לא כל מלאכה שבשדך
 מך לא מניין שאין מובלין ואין מפרקין ואין מעשנין
 מך לא כל מלאכה שבשדך לא וכל מלאכה שבכרמך
 תהיו היתים ולא יעדר תחת הגפנים ולא ימלא נקעים
 לגפנים תלמוד לומר שדך לא תזרע וזרעה בכלל
 ש אליה לומר לך מה זרעה מיוחדת עבודה שבשדה
 בודה שבשדה ושכרם מדרבנן וקרא אסמכתא בעלמא

שינן בכלל ופרט וכלל: אחרינא לא. להכי חורש אינו לוקה:
כי

ד"ה אין דנין בשם רבינו לפי מה שהגיה הב"ח והדין עמו דאלו צירושמי שם אדרבה הגירסא

עין משפט
נר מצוה

שו א מ״י פ״א מהלכות
 שמטה הלכה ז ג:
שז ב ג ד מ״י שם הלכה
 ד ה:
שי ז ה מ״י שם הלכה ז:
שיח ו ז מ״י שם הל' ט:
שיט ח מ״י שם הלכה ג:
שכ ט י מ״י שם הל' ז:
שכא כ מ״י שם הל' ד:

תורה אור השלם

1. וּבִשְׁנֵי הַשְּׁבִיעִית שֶׁבֶת
שֶׁבֶתוֹן יִהְיֶה לְאָרֶץ שֶׁבֶת
לִי שְׂדֵךְ לֹא תוֹרַע
וְכִכְרֵךְ לֹא תִמָּרֵר: אֵת
סִפְיָא קִצְיָרָא לֹא תִקְצֹר
וְאֶת עֲבֵי נִירָא לֹא תִבְצֹר
שְׁנַת שֶׁבֶתוֹן יִהְיֶה
לְאָרֶץ: וְיִקְרָא כֹה דִּה-
2. וְהַשְּׁבִיעִית תִּשְׁמַטָּה
מִגִּטְתָּהּ וְאָכְלוּ אֲבִינֵי
עֲמֻק וְיִתְּרֵם אֲבָלִי חֵית
הַשָּׂדֶה בֶּן תַּעֲשֶׂה לְכִרְמָךְ
שְׁמוֹת כֹּה יֵא

רבינו חננאל (המשך)

[illegible]

(ח) נראה דחסר בדברי רבינו ו"ל איני והא כתיב והעצמות תשמטנה וכו' מלקשקש ומשניין תרי שקשוי'. (ב) גירסת רבינו הובא בתוס' ד"ה אין לזון בשם רבינו לפי מה שהגיה הב"ח והדגן עמו דאלו צירושלמי שם אדרבה הגירסא כמו הש"ס כאן ע"ש.